

liſti à ſe commiſſi, pœnamque imminentem: gladium ſcilicet à domo ſua non reſſurum, uxores ſuas cum proximo ſuo dormituras in conſpectu omnium, puerum ex adulterio naſciturum, ſtatim moriturum.

Peccatum confitetur David, veniam à Deo petit, pœnaque in familiam translata eſt. Puer ex Bethſabee natus moritur. Thamar Abſolomi ſoror ab Ammone Davidis ex Achinoe primogenito, inceſtu violata eſt. Abſalom biennio poſt Ammonem in prædio ſuo ad coenam, in ovium tonſione vocatum, occidit: fugitque ad Regem Geſſur, & ibi manſit tribus annis: reverſus, & ad Patris faciem ægrè admiſſus, ſtatim populum ſibi conciliat, & contra Patrem conjurat in Hebron. Fugit David à facie Abſalom, qui Ieruſalem ingreſſus ad concubinas Patris ſui coram omni Iſraël ingreſſus eſt. David trans Iordanem fugiens, ab amicis, amicorumque copiis ſollicitus, Abſalom ſe perſequentis copias operitur, quem cum David ſervare præcepiſſet, Abſalom exercitu fugato etiam in arbore ſuſpenſus à Ioab occiſus eſt, eumque amarè flevit David. Seba alteram movet ſeditionem in Iſraël, ſed illius capite ex Arbelæ obſeſſæ muris à muliere ejeſto, Populus unus Iuda & Iſraël in Davidis fidem redierunt.

David è domeſticis malis emerſus, quater pugnavit in Philiſthæos. Primùm cum lesbiſenob niſus percutere David, ab Abiſaj filio Sarviæ interfectus eſt. Secundò in Gob, cum Saph à Sobochai de Huſati percuſſus eſt. Tertiò iterum in Gob cum Adeodatus Bethlemites occidit Goliath Gethæum, alium ab altero, qui in valle Terebinthi ab ipſo Davide interfectus fuerat. Quartò in Geth, ubi Ionatham filius Sama fratris David alium gigantem ſenos in manibus, pedibusque ſingulis digitos habentem percuſſit. Erant etenim ii omnes è ſtirpe Arapha in Geth de genere gigantum.

David ab omnibus inimicis ſuis liberatus Deo gratias agit. Sed & ſtatim, quod populum ſtultè numeraviſſet, à Propheta Gad corripitur; & in peſte triduana, quam è tribus caſtigationibus elegerat, virorum ſeptuaginta millia periſſe ingemuit.

David ſenio conſectus, Adonià jam penè regnum occupante, Salomonem in regem ungi imperat. Fugit ad cornu altaris Adonias, ipſique primùm pepercit Salomon, ſed quod ſtatim Abiſaig in uxorem petiſſet, interfectus eſt, ut & Ioab: & Abiathar Sacerdotio privatus, quod ad Adoniam deſcenderant.

Salomon in regno ſtabilitus, acceptà in uxorem Pharonis filià, à Deo ſapientiam obtinet. Prætereaque & divitias & gloriam. De Meretricum lite nodum ſolvit, Deo templum ſi quod aliud in toto orbe fuit, celeberrimum ædificat, tum & regiam domum, & uxoris & Libani domus; omniaque ſumptuoſiſſimis ſuppelleſtilibus ornat: civitates Palmyram in ſolitudine, aliasque plures munit. Amorrhæos, Hethæos, Phereziæos, Hevæos, & Iebuſæos, qui inter Iſraëlitas huc uſque remanſerant, tributarios omnes fecit:

claiſſem in Aſiongaber cum ſervis Hiram Regis Tyri miſit in Ophir, unde aurum multum aſportatum eſt: miſit & in Tharſis.

Venit Regiſa Saba, ut Salomonis ſapientiam audiret, & magnificentiam videret, tanta enim auri copia percipiebatur ex veſtigalibus, ex negotiatoribus, ex muneribus, quæ omnes circumvicini reges offerebant, ex claſſibus quæ in Tharſis, & quæ in Ophir navigabant, ut argentum nullius hîc pretii eſſet in diebus Salomonis.

Et tandem Salomon multas mulieres alienigenas amans, jam ſenex, ab ipſis infatuatus eſt, & ad earum Idola aliquando converſus, recedit à Dei mandatis: qui iratus adverſarios Salomoni dedit Adad Idumæum ex ſemine regio, & cui Pharaon dedit uxorem ſororem uxoris ſuæ germanam Taphnes Regiſæ. Razon filium Eliada, qui fugerat ad Adarezer regem Soba dominum ſuum; & qui conſtitutus eſt Rex in Damasco, regnavitque in Syria, & adverſarius factus eſt Iſraëli cunctis diebus Salomonis. Ieroboam filium Nabath Ephratæum, de Sareda ſervo Salomonis.

Erat Ieroboam vir fortis & potens, & aliquando conſtitutus à Salomone præfectus ſuper tributa univerſæ domui Ioseph: cumque huic Aſias Silonites Propheta propter Salomonis peccata, Regnum Iſraël dividendum, ipſique Tribus decem ſubjectas fore dixiſſet, & hoc innotuiſſet Salomoni, auſugit in Ægyptum, in qua ad uſque Salomonis mortem manſit, & Salomone mortuo, filius ejus Roboam conſilium juvenum ſecutus, ſtatim regni diſiſionem vidit, manumque levavit Ieroboam contra regem ſuum, & Tribus decem eum in Regem Iſraël elegerunt, Tribu Iuda cum Benjamin ſolà ſub Roboam remanente.

Iſraëliitarum ergo Tribus duodecim, ſub Iudicum & Regum moderatione aliquandiu in integrum ſtetere. Poſt Salomonem, diſiſo in duas partes Regno, Tribus Iuda & Benjamin in fide Roboami filii Salomonis permanſere. Reliquæ Tribus decem, ſecefſione facta, alium ſibi Regem elegere, & partem ſuam Regnum Iſraël, quod major Iſraëliitarum pars in eam ſe deditiſſent, vocavere. Pars alia Regnum Iuda dicta fuit, à Tribu Iuda, quæ non ſolum reſpectu Tribus Benjamin quæ cum ipſa conſentiebat, ſed & quæ aliarum omnium Tribuum maxima, fortiſſima, & nobiliſſima eſſet.

Abductis in Aſſyriam primum duobus, poſtea & aliis omnibus Regni Iſraël Tribubus, Regnum Iuda hîc unicum remanſit, uſque ad captivitatem Babyloniam, quâ ſolutâ etiam in antiquam Sedem unicum rediit. Penèque tota Iſraëliitarum & Iudæorum res in unicum Iudææ nomen tranſiit.

Iudæaque ipſa tandem in ſex diſiſa eſt Partes ſive Regiones, in Galilæam, Samariam, & Iudæam proprie dictam, quæ cis Iordanem, & ad Mare Mediterraneum: in Trachonitidem, Ituræam ſive Peræam, & Idumæam, quæ trans Iordanem, & in mediterraneis poſitæ ſunt. Sub Galilææ nomine Tri-